

ШУМЕНСКИ Курьер

Независим вестник за информация, стопанство и политика. — Редактира комитетът.
Излиза: Вторник и Сббота. — Публикации: 2 лв. кв. см. — Приставски 1 лв. на дума. — Абонамент: 80 лв. годишно.

Ученическата стачка.

Учениците от мъжката гимназия в града ни пак стачкуват. Главната причина за това е високата такса, която трябва да се доизплати на 15. XII. Нѣма и не може да има никакво съмнение, че при днешното непосилно за широките народни маси материално положение, да се плаща такса 1200 лв. годишно е дена голяма тежест за родителите, имащи синове и дъщери да следват в гимназията. Никой не може да оспори факта, че нашата учаща се младеж, включително и студентството, едва може да понася тежкия кръст на просветата, защото тая младеж, в своето голямо болшинство, живѣе в крайно мизерно положение. Външното да се отдаде напълно и спокойно на пречата си цел — да бждат добри ученици, тѣ сж принудени да полагат не малко грижи за материалното си съществуване. И тая година, въпреки по голямата стопанска стагнация и безпаричие, трѣбваше да се увеличат ученическите такси от 500 лв. на 1200 лв., т. е. с 700 лева. Това повдигна и то напълно справедливо, недоволството и протеста, както на учащата се младеж, така и на нейните родители и изобщо на гражданството. Тоя акт на г. Министра на просвѣтата не издрѣжа критика — той е една стъпка назад в нашето просвѣтно дѣло. Довода, че с тия такси се намират срдства, съ които да се изплащат заплатите въ общинските и окр. гимназии, гдето тѣ по 6 м. чакаха за заплати, както казва г. Спанчевъ, е колкото несериозен, толкова и смѣшен. Та нима ще трѣбва да се търсят срдства за заплати от ученическите такси.

Ами че днес заплатите на цѣлото чиновничество не се ли изплащат след 2—3, па даже и след по-вече месеци? Кжде ще стигнемъ, ако вървимъ по логиката на защитниците на високите такси? Че на учителите, както и на другите чиновници трѣбва да се плащат редовно заплатите, нѣма никакъв споръ.

Такъвъ, обаче, се явява, когато стане въпросъ, отъ кжде да се вземат тия средства. Отъ таксите по 700 лв. трѣбва да постѣпятъ, съгласно изработения отъ Мин. на просвѣтата бюджетъ 16,500,000 лв. съ които пари ще се изплащатъ заплатите на учителите въ общинските срдни училища. Смѣтката е много добре направена, обаче въ нейната основа има една мрачна сѣнка. Съ тоя актъ се цели не толкова да се намѣрятъ пари за изгладнените учители, колкото да се затворятъ вратите на гимназията за децата на оговящите се под ударитѣ на кризата родители отъ села и градове. Нека да ми бжде

позволено да посоча само единъ източникъ, който би могълъ да даде най-безболезнено исканата сума отъ 16,500,000 и по-такъвъ начинъ би станала излишна готовността на Спанчевъ да издаде заповѣдъ да се стрѣля дори на месо. Ето я смѣтката: Народните представители получаватъ годишно отъ държавата, т. е. отъ оголения български народъ кръгло 40,000,000 лв., смѣтано по 12,000 лв. месечно на човѣкъ. Това е и противоконституционно и нечовѣчно. Съгласно конституцията тѣ иматъ право да получаватъ само 4 месеца пари и то само когато заседава камарата. Ако ги смѣтнемъ не като дневни, както би трѣбвало да бжде, а като месечни, както е сега, ще се види, че тѣ ще получатъ всичко 15,000,000 лв. годишно, значи тѣ взематъ незаконно 25,000,000 лв. А нати ни трѣбватъ за фонда само 16,500,000 лв. Ето кой болшевиизира не само учащите се, но и цѣлия бѣлг. народъ. Не се взема отъ кждето трѣбва и може да се вземе, а се товариатъ пожелателите и изпити отъ мизерия учащи се. Но има и други източници.

Така за издрѣжката на държ. гаражи се харчатъ 2,813,000 лв. Нали че трѣбва да се кръстосва изъ цѣла България съ тия автомобили, да се возятъ съ тѣхъ приятели и приятелки, па чакъ дори слугини и кучета? Но и самъ г. Спанчевъ е една отъ косвените причини на стачката, защото милостта му получава месечно 11050 лв. или годишно 133,000 лв., а всички управители въ страната — общо 2,121,600 лв. Не биха ли могли да получаватъ половината отъ сегашната си заплата? Бихъ могълъ да посоча и други източници, но това е излишно. При една разумност, при добра воля у управниците, биха могли да се избѣгнатъ тия стачки съпровождени съ тѣхъ дивашки гонения изъ улиците. Но г. Спанчевъ казва и друго, а именно, че въпроса за таксите билъ въпросъ на тѣхна, земеделска политика. Това извиква съжаление и смѣхъ, защото земл. съюзъ даде доказателства, че не съ стража върху учащите се, а чрезъ широко отваряне на тежките двери на просвѣтните храмове за децата на економически слабите ще се даде единъ тласкъ, както на учебното дѣло въ страната, така ще се издигне умствения уровень на цѣлото българско общество. Всичко друго е културна реакция, която не ще закѣсне да даде своите лоши резултати, защото, който сѣе ветрове, ще жъне бури. А колкото вече до втората стачка въ Шуменъ, до колкото тя е резултатъ на високите такси, би трѣбвало да намѣри подкрепата на гражданството, което съ своята на-

мѣса да направи излишна осждителната разпра между ученици и полиция.

Т. Ст. Лазаровъ

ХРОНИКА

Вчера се е гледало въ тукашния Окр. Сждъ дѣлото по убийството на дрогериста Д. Димовъ. Огцеубиецасинъ е осжденъ на 12 год. строгъ тъмниченъ затворъ.

Коловзачното дружество „Коловзачъ“ кани всички свои членове на извънредно общо събрание, което ще си състои на 4 Декемврий — Недѣля 9 часа сутринта въ салона на Д. во „Юнакъ Крумъ“ при дневенъ редъ: Избиране делегати за конгреса въ градъ Ямболъ и разни. Присѣствие то на всички дружествени членове е задължително.

Отъ дружеството.

Конгресъ на Б. М. З. Съюзъ, който се състои на 19 и 20 м. м. въ гр. Стара Загора единодушно и изключително отъ редовете си досегашния председател на упр. съзетъ Драгомиръ П. Инджевъ отъ Ново Пазарско. Като причина за това се посочило обстоятелството, че е злоупотрѣбилъ съюзни суми и че искалъ да основе новъ мл. съюзъ.

Презъ нощта на 1 срещу 2 т. м. неизвестни лица влизатъ отъ западната частъ въ колониалния магазинъ на Хасанъ Исмаиловъ Мумджиевъ отъ гр. Шуменъ — Битъ Пазаръ и задигнали около 200 лв. дребни пари и кафе за около 3000 лв. Мѣстото отъ гдето сж влезли крадците е била разкопана и пригледана да може свободно човѣкъ да се провре презъ нея. По този случай сж биле арестувани нѣколко лица.

Всѣки добъръ пушачъ ще ви отговори, че по-хубави цигари III качество явашъ, отъ тия въ бѣлитѣ и желтитѣ кутии „КАРТЕЛЪ“ не е имало и нѣма въ никоя друга фабрика.

Въпреки радикалните мѣрки на г. Министра на Просвѣтата и Окржния Управителъ, редовни занятия въ мъжката гимназия още нд могатъ да се водятъ. Имало паралелки съ по 5—6 ученици.

Гражданската секция при клонъ „Плиска“ отъ Ю. Т. С. — България, устройва на 4 т. м. Недѣля излетъ до с. Троица. Сборенъ пунктъ Турското читалище, трѣгване въ 7 1/2 часа сутринта, връщане въ 7 часа вечерта. Гости добре дошли. Главатаръ: Д. Топуровъ.

Всѣки вторникъ и сббота четете „Шум. Курьеръ“

443

3 Декемврий
1932 год.
ШУМЕНЪ.

Год. VII.

Броятъ 1 лв.

Кината днесъ и утре

ВОЕННОТО

„Кръвостешение“

ОДЕОНЪ

Полетъ къмъ

щастие.

Дърводѣлецъ-майсторъ
за ГРУБА ДЪРВОДѢЛСКА работа
търси „СПАСЪ ПОПОВЪ“ — Шуменъ.

Дава се подъ наемъ ДЮКЯНЪ
масивенъ

на улица „Славянска — Варшава“ № 755
срещу 7-а Прѣславска дружина.

Удобенъ за всѣкакви цѣли и питейно заведение.

Споразумение: Юрданъ Т. Кожухаровъ.

Продава се двуетажна КЖЩА
съ ДЮКЯНЪ, три стаи и сайвантъ

съ електрическа и водна инсталации
на улица „ЛЮБЕНЪ КРАВЕЛОВЪ“ № 467.

всичко съ 70 квадратни метра.

Споразумение съ РАДУШЪ НИКОЛОВЪ

Гостилница „Прѣслава“ — Куширъ.

ГОЛЪМЪ СЮРПРИЗЪ
Ви приготи

Дрѣхарицата Синто Фархи & С-не
при аптеката „Кършевъ“.

съ елегантните съ **ДАМСКИ МАНТА**
МЪЖСКИ БАЛТОНИ, КОСТЮМИ И
ДЕТСКИ ДРЕХИ. — Цени износни.

ПО СЛУЧАЙ ЗИМНИЯ СЕЗОНЪ

Елегантната **ДАМА** носи само
БОТУШКИ И ШИШОНИ
отъ магазина „СИНТО“.

ЗАВЕДУЮЩЪ СЛАДОВЕТЪ 4-И ПЪХОТЕНЪ ПОЛКЪ.

Обявление № 1206.

гр. Шуменъ, 1. Декемврий 1932 год.

Обявява се на интересующите се, че въ канцеларията на Заведующъ Складоветъ 4-й пѣх. полкъ отъ 8 до 12 Декемврий т. г. ще се водятъ преговори по доброволно съгласие за покупка на **ОКОЛО 30 декара зеленчукова гредина** по течението на Страженска река за нуждите на 4-и Полково Домакинство.

Сведения по поемните условия и спазарителните книжа се даватъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на Заведующъ Складоветъ 4-й пѣхотенъ полкъ.

Отъ заведующъ Складоветъ

4-й пѣхотенъ полкъ.

РАБОТНИЧЕСКИ Фондови марки се
продаватъ въ агенция „КУРИЕРЪ“.

ВОЕННОТО КИНО Отъ четвъртъкъ до понедѣлникъ представя филма „КРЪВОСМЕШЕНИЕ“

съ участието на: **Олга Чехова** и **Валтеръ Рилла**.

ДНЕВНО 4 часа СРѢДА и НЕДѢЛЯ.

ВЕЧЕРНО въ 8 1/2 часа.

с. Иваново, Преславска околия. На 27 ноември т. г. една пияна компания от секретарь бирника на Чаушкьойската община, Ески-Джумайска околия, кмета на сжщата, полицейския стражарь Мехмедъ Добружалж от Ески-Джумайското околийско управление след като си попинали въ с. Чаушаво, полицейския стражарь застава общинския сжветникъ Аничко Стояновъ да впрегне каруцата и ги закара на свадба въ с. Иваново, Преславско, съ условие, че като отиватъ нѣма да се стрелятъ за-

щото се плашели конетѣ му.

Въпреки тия предупреждения тѣ починали да стрелятъ влизайки въ селото Иваново. Единъ куршумъ пронизва главата на Шабанъ Мехмедъ Косеолу отъ с. Иваново, който въ много тежко положение е докаранъ въ Шуменската Държавна болница.

Ако обича г. Прокурора, може да си вземе бележка.

Селенинъ.

Дежурна аптека довчера и презъ седмицата Риза Ахмедовъ.

Д-ръ Фаустъ

Мара Бѣлчева.

Нѣколко години вече тя не бѣ посещавала нашия градъ и ето тая година тя пакъ изгрѣ на нашия хоризонтъ и ние само два вечера я видѣхме да сияе съ сжщия вдъхновенъ неулагаемъ блѣсъкъ и възторгъ, съ каквито се отличаватъ само истинскитѣ жрици. Ето наистина една жрица, чийто олтари отдавна е опустѣлъ, нейниятъ великъ жрецъ и неговитѣ съслуживци, отдавна сж изминали своето жизнено поприще, но тя не престава да съществува предъ запустелия олтарь и да поддържа свещениятъ огнь. До кога ли? неволно се залитва човѣкъ и трѣпки отъ благоговение и страхъ ползватъ по тѣлото.

Мара Бѣлчева не говори нищо за себе си. Но онова което тя говори за Великата Четворка и отдѣлно само за Пенча, говори най-краснорѣчиво за самата нея, която е имала великото щастие да намѣри въ живота достоенъ храмъ предъ който да може да пожертвува всичко, храмъ на нейниятъ великъ жрецъ и който храмъ, — уви! — днесъ е пуста Блаженна между женитѣ, дваждъ по блаженъ мъжътъ,

който подъ лѣхътъ на нейната неувѣдаема женственостъ и грижи е можалъ, макаръ и сразенъ отъ живота, да продължи своето възшествие все по-нагоре и по-нагоре.

Когато минавахъ презъ Карпатитѣ преди нѣколко години върху единъ стрѣменъ брѣгъ надъ пропастьта въ която бучеше необузданъ планински потокъ азъ видѣхъ единъ високъ баръ съ неполовинъ изровени отъ потока корени непосредствено надъ него обаче се издигаше стройна елха, която бѣше вплела своитѣ клоно между неговитѣ и притискала се така силно о неговата снага, като да го бѣше стръ о прегърнала за да го запази отъ гибелъ и за да може той да проява своето съществуване. Потокътъ като да бѣше се улашилъ отъ тая висока и безгранична любовъ и бѣше се отбилъ отъ своя пътъ — борътъ и Елхата бѣха преминали надъ вѣковетѣ.

Неволно азъ си спомнихъ за сждбата на нашия великъ жрецъ Пенчо и неговата вдъхновенна жрица — Мара Бѣлчева. Борътъ бѣше отнесенъ, Елхата бѣше останала съ разгърнати, раздрани и празни

обятия устремени въ пространството откъдето идеше неговия животъ и където бѣше се прелѣлъ.

За Мара Бѣлчева, като поетеса нѣма много да се говори, това обаче не е обектъ на днешнитѣ наши редове. Едно обаче трѣбва да се подчертае че макаръ Пенчо Славейковъ много рядко да се раждатъ, обаче още по-рядко се раждатъ Мари Бѣлчеви, велики жени, които откриватъ, оуесняватъ и подкрепятъ великитѣ мъже. Мара Бѣлчева като жена заслужава адмирация и подражание, а като поетеса трѣбва да бѣде разглеждана редомъ съ Пенчо Славейковъ, отъ поезията на който тя не е издѣнка до толкова до колкото и Елхата не е издѣнка на борътъ.

Онова което тя говори за Великата Четворка Пенчо Славейковъ, Пею Яворовъ, Петко Тодоровъ и Д-ръ Кръстевъ и отдѣлно за Пенчо бѣше единъ далеченъ отгласъ отъ божественитѣ служби, които нѣкога сж били служени въ олтаря на тая осиротѣла жрица, която продължава да живѣе съ споменътъ за тѣхъ и живота на който е още една литургия за тѣхъ. Само ония които сж получавали причастие и вдъхновение отъ това богослужение не биха могли да не се почувстватъ съучастници въ него при последното посещение на Мара Бѣлчева. Тѣ не бѣха минали. Селонътъ не бѣше преплѣненъ както при други шазармаджийски сказки гаделичкати нископробитѣ чувства на публиката, която ужъ се признава да участва въ едно разкритие на нови истини, а въ сжщностъ се ползга на едно ефтенно обирание при все това Мара Бѣлчева биде изслушана съ подболящото внимание и благоговение а може би и съ полза за ония, които знаяха какъ да слушатъ.

НОВИНИ ОТЪ ВСѢКЪДЕ

— Въ Германия е изнамеренъ апаратъ за изследване на темперамента у човѣка.

— Въ Германия излизатъ 4647 вестници.

— Въ Берлинъ живѣе докторъ Шултайсъ, който знае 140 езика.

— Въ Белгия се произнасятъ смъртни присъди само за форма. Въ опредѣления за наказанието день смъртната присъда закачатъ на едно дърво. Стражата пази четири часа — следъ това се смѣта, че смъртното наказание е изпълнено. Осъдениятъ пакъ остава до животъ въ затвора.

— Въ свѣта има сега за сега четири милиона роби — истински роби, лишени отъ право да разполагатъ съ себе си; и до сега тѣхъ ги продаватъ и купуватъ като животни.

— Презъ тая година Берлинъ е намалилъ населението си съ 32,000.

— Поради стопанската криза само въ Нюйоркъ 225,000 човѣци се отказали отъ телефонния си абонаментъ.

ГОРСКАТА ТРУДОВА ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ — „ГЕРЛОВО“ с. ТУШОВИЦА — Преславска околия

Поема ангажиментъ да изработва всички видове **дървени** строителни и не строителенъ материялъ. **Бъчварски дъски, хамутови дъски, ости, стопове, опциди и процепи за кола, ости за вейлки, тѣлпи, греди разнообразни, траверси, въглища и др.**

Желающитѣ да си набавятъ гореспоменатия материялъ да се отнесатъ до кооперацията.

Отъ кооперацията.

Кнутъ Хамсунъ.

Александъръ и Леонарда.

Имаше у насъ рѣка, която се вливаше въ морето и наричаше се тая Глимма. И имаше въ това време младъ циганинъ, и наричаха го Александъръ. Съ този Александъръ азъ имамъ веднажъ разговоръ въ кръпостѣта Акерхусъ, където той бѣ затворенъ за извършено престѣпление. Сега азъ прочетохъ, че опасния престѣпникъ умрѣлъ; убилъ го тѣмъ нийния въздухъ. Той ми разказа, че веднажъ убилъ де- войка. . . . Сега азъ те мога да не мисля за неговия разказъ, но поради своята безпорядъчностъ азъ започвамъ отъ срѣдата. Щѣ започна отъ начало.

Има голѣми и има малки рибари въ Хорландъ. И голѣмия рибаръ съ мрежи, съ хамбари, пълни съ запаси е могъщъ човѣкъ. Той носи неимоверно широко и дебело облекло, за да изглежда по-дебелъ въ знакъ на това, че той може да си позволи да се храни по-добре. Той никога не дължи ниго на пастора, нито на началството; на Рождество той взема у дома си цѣла бъчонка вино. Веднага ще видишъ какъ живѣе такъвъ рибаръ, защото той загражда домътъ си съ дървета, краси го съ червена боя, а прозорцитѣ и вратитѣ съ бѣла. А синоветъ и дѣшеритѣ му, когато тѣ отидатъ въ църква, всѣкога ще ги познаятъ по сжщитѣ предмети, които сж на тѣхъ.

Веднажъ къмъ пристанището на такъвъ единъ крупенъ рибаръ — Иенсъ Олай — пристигналъ голѣмъ цигански табунъ. Това било рано пролѣтъта. Циганитѣ дошли съ собствената си голѣма лодка, предво-

дителствувалъ ги старецътъ Александъръ. — „Щепа“ (*), великанъ — три вршина високъ. Единъ младъ красавецъ, двадесетгодишенъ, излѣзълъ на брѣга и трѣгналъ къмъ дома на Иенсъ Олайда да проси милостиня. Това билъ младиятъ Александъръ. Това ставало презъ млето детинство. Ние, децата веднага спознахме Александра, той играеше съ насъ когато бѣше по-младъ, разбѣняваше съ насъ сѣтели колчета и разни металически парченца.

Иенсъ Олай, този гордъ, представителенъ мъжъ, който никому не дължеше, поканилъ циганитѣ да отплаватъ, като отказалъ да имъ даде каквото и да е; но Александъръ билъ нагълъ и безстрашенъ, той продължавалъ да стои, където стоятъ и отъ тамъ три пъти го прогонвали.

— Ти можешъ да получишъ работа, казалъ Иенсъ Олай.

— Каква работа?

— Ще правишъ котли и грѣници. Жена ми и дѣщеря ми ще помагатъ когато ние, мъжетѣ отплаваме на риболовъ.

Младиятъ Александъръ се върналъ и отишелъ при своитѣ, където стояла лодката, и започналъ да се съветва съ тѣхъ. Когато се върналъ, той заявилъ на величествения Иенсъ Олай: Да, той е съгласенъ да поспѣи на служба при него. Вѣрно, той се сговорилъ съ баща си хубаво да ограде крупния риболовецъ.

Следъ нѣкое време Иенсъ Олай съ синоветъ си отплавалъ на риболовъ и дома останали само жена му и дѣщеря му. Дѣщерята наричали Леонарда. Тя нѣмала още дваде-

(*) Щепа — видъ риба — „треска“ — Б. пр.

сетъ години.

Младиятъ Александъръ добре се приспособилъ къмъ работата. Той разбиралъ отъ божествитѣ на добитѣка и го лѣкувалъ и ималъ действително особено ловки ръце, за да прави сждове. Хезайката скоро започнала да му изказва чувство отъ особенъ родъ, макаръ и да била близо четиредесетъ годишна; но циганитѣ я облѣснали и казалъ, че възлюбената му е останала въ бащината му лодка и че той за нищо, освенъ за нея не мисли. Това причинило горчива обида на жената на рибаря и тя усилено започнала да пази дѣщеря си отъ циганина. Да, не успѣла още да изсъхне земята и тя поставила младиятъ Александъръ да копае торфъ и по такъвъ начинъ го отдалечила отъ дома. Тамъ Александъръ пѣлъ неразбрани пѣсни и успѣвалъ всѣки день да се сирава съ своята работа въ торфеното благо. Той билъ голѣмъ и веселъ езичникъ. Леонарда не говорѣла често съ него.

Да, не говорѣла често съ него Леонарда. И въобще тя нѣмала никаква работа съ него, тя не забравяла, че е дѣщеря на Иенса Олая. Но пролѣтъта е такова опасно време и когато въздухътъ доста се затоплил, считѣ на Александра станали като звезди и той по-нѣкога минавалъ ненужно близо около Леонарда, ако трѣбвало да мине край нея. По съвсемъ непонятенъ начинъ отъ нейния сандѣкъ почнали да изчезватъ предметъ следъ предметъ, безъ да се гледа на това, че ключътъ билъ въ порядѣкъ. Оказало се, че дѣното на сандѣка било пробито и Леонарда обвинила Александъ въ кражба,

— Не, азъ не съмъ кралъ — отговорилъ той. — Но азъ бихъ могълъ да оставя предметитѣ ти, ако ти оставишъ вратата си, на чардака, отворена.

Тя го погледнала.

— Ти, какво, непременно ли искашъ още сега да изхвърнешъ отъ насъ.

Но циганитѣ умѣе да се помоли и знае смисълътъ на всички сладострастни изкуства, той, съ красивитѣ си уста, съ тъмната си кожа и очи. Да, при това той билъ ужасенъ майсторъ въ любовта.

Следъ единъ день Леонарда седѣла съ своето вѣзване въ рѣце на двора и при нея дошълъ Александъръ. Той казалъ:

— Позволи ми да остана тукъ, потърпи докато съмъ на торфеното благо. И никога повече нѣма да кажа нѣщо подобно.

Тя хвърлила погледъ на него, така и подействували малкото му думи. При това той свалилъ шапка, неговитѣ коси така жалостно висѣли надъ очитѣ и цѣлата му червена уста била красива. Леонарда отговорила:

— Да, да, да опитаме.

Тя се навела надъ своята работа; тя почервенѣла. Но циганитѣ добре знаели какъ върши, като въздигалъ така младата девойка и я молѣлъ да му позволи да работи на торфеното благо. Той искалъ да я подлѣсти, макаръ отлично да знаелъ, че властятъ не принадлежи на нея, а на майка ѝ.

Днитѣ минавали.

Синътъ на столаря Конрадъ билъ далече и сега самъ станалъ коларъ. Той се научилъ на занаятъ отъ градскитѣ майстори и бързо се издигналъ. Той живѣлъ на другия брѣгъ

на рѣка Глимма и при отивали хората, ако имъ била нужна вещь съ тѣнка изработка. Веднажъ по тая пътека се отправила при него и Леонарда и прекаралъ я презъ рѣката Александъръ.

Тя до очудване дълго стояла при младия Конрадъ уговаряйки се съ него за вѣня сандѣкъ и за много дѣла работи, защото тѣ се познавали единъ-другъ още отъ детинство. Като почакалъ дълго долу у лотката, Александъръ, най-сетне, трѣгналъ къмъ дома на столаря и погледналъ презъ прозореца. Сжщия мигъ той отскочилъ отъ него и влѣзалъ въ домъ разгорещенъ, въбесенъ.

Тримата неподвижно се гледали единъ другъ. Но циганитѣ приличелъ на въбесенъ конь съ висѣща грива и треперящи ноздри.

— Е, сега отивамъ — казалъ Леонарда, за да го успокоимъ.

Мъжетѣ се измѣрили единъ другъ отъ глава до нозѣ, двамата били млади. Прѣстигнали на Александра напипвали ножа отъ страна, но ножа не билъ у него и очитѣ му станали пакъ смиренни. Циганитѣ е безпомощенъ безъ оружие, но съ оружие въ ръка, той е дързѣкъ до убийство.

Това била първата среща. Следъ една недѣля столарятъ Конрадъ се явилъ съ сандѣка въ дома на рибаря. Сандѣкътъ билъ направенъ и слепенъ съ необикновена внимателностъ и ключътъ билъ новъ и много изкусно изработенъ. Но излѣзло така, че когато Леонарда започнала да се ползува отъ своя сандѣкъ, всичкитѣ нейни открити предмети лежали на своитѣ мѣста. (следва)